

[Aksel Larsen.]

duktionsomkostninger og Varepriser, maa man ogsaa søge at fastlægge Priserne i saa høj Grad, som det er muligt.“

De nævnte Udtalelser er ganske utvetydige. Man begrundede det Overgreb mod Arbejderne, hvorved deres Løn reduceredes — det Overgreb, som betød, at man fratog Arbejderne en nødtørftig Dyrtdsregulering i Henhold til et i Forvejen forfalsket Pristal —, med, at derved standse man Prisstigningerne, og derfor var det nødvendigt. Der er gaaet 14 Dage, siden den omtalte Lov blev vedtaget, og nu møder den samme Regering her med et Forslag om Forhøjelse af Statsbanernes Takster for saavel Person- som Godstrafik med mindst 25 pCt., idet det samtidig oplyses, at Post-, Telegraf- og Telefontakster vil blive sat tilsvarende i Vejret.

Vi faar gennem denne Handlemaade fra Regeringens Side illustreret, at alt, hvad man sagde om at standse Prisstigningerne, var Mundsvejr. Man havde ikke alene ikke i Sinde at standse Prisstigningerne, man havde i Sinde selv at hjælpe til, at Priserne steg yderligere, efter at man først ved det Overgreb, som Loven om Pristalsreguleringens Ophør var, havde forhindret Arbejderne i at faa blot delvis Dækning, længe efter at Prisstigningerne var konstateret.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har sagt noget om, at det var mærkeligt, at Staten her vilde foretage Prisforhøjelser, naar den gennem Forordningen af 9. April har forbudt Prisforhøjelser, hvorefter alle private haver sig at rette, og sagde noget om, at eet var altsaa de private, og noget andet var Staten. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard er paa Vildspor i et Omfang, som man skulde tro umuligt for ham. Sagen er jo den, at ganske vist blev der udstedt en Forordning af 9. April om, at alle Prisforhøjelser var forbudt, og at Tilbageholdelse af Varer med det Formaal at opnaa Prisforhøjelser ogsaa var forbudt; men denne Forordning blev af Regeringen, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard udmærket ved, administreret efter den gamle kedelige Regel om, at de smaa Tyve hænger man, de store lader man løbe. De store Foretagender, bl. a. Slagterierne, som erklærede, at de ikke agtede at rette sig efter Forordningen, at de paa Trods af

Forordningen gennem Tilbageholdelse af Varer agtede at tvinge Priserne i Vejret, belønnede man for deres Lovbrud med Handelsministerens 3 Uger i Træk udstedte Forordning om, at herved dispenseredes fra Forordningen af 9. April. Det er altsaa ikke rigtigt, at Forordningen af 9. April bevirkede, at Prisforhøjelser ikke var tilladt, tværtimod, saa dispenserede Regeringen selv fra den. Men det ændrer altsaa ikke ved den Kendsgerning, at man fra Regeringens Side 14 Dage, efter at man gav Arbejderne en Lønnedsættelse med den Motivering, at nu skulde Prisstigningerne standses, kommer og klemmer Priserne i Vejret.

Jeg forstaaer, at den Begrundelse, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen gav, nu skal gaa rundt i Landets socialdemokratiske Presse og faa Arbejderne til at sluge ogsaa denne Kamel. Han sagde noget om, at de, der rejser, maa betale. Det kan lyde meget smukt. Men dels bliver dette Princip jo ikke gennemført, og dels drejer det sig ikke bare om Rejser, det drejer sig ogsaa om Varer. Man forhøjer samtlige Statsbanernes Godstakster tilsvarende, og man forhøjer ogsaa Posttaksterne. Dette vil naturligvis bevirke en Stigning i Varepriserne.

Statsministeren omtalte selv i den Tale, hvoraf jeg har bragt et Par Citater, at Prisstigningerne til Dels skyldtes stigende Fragter. Det maatte man se at komme til Livs, sagde han. Nu sætter Staten selv Fragterne i Vejret og bevirker derved en ny Prisstigning for Varerne. Derfor kan man ikke klare det med at tale om, at de, der rejser, maa betale, hvad det koster. Desuden hører Rejser vel i og for sig med til Livsfornødenhederne. Det er muligt, at der bliver foretaget ufornødne Rejser, men der er ogsaa Rejser, der ikke er ufornødne.

Netop nu skal Arbejderne begynde at holde Sommerferie. Jeg formoder ikke, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har tænkt sig, at Københavns Arbejdere skal holde Sommerferie paa Raadhuspladsen, og skal de ikke det, maa de formentlig rejse med Bane, da der snart ikke findes andre Trafikmidler. Saa fordyrer man Sommerferierejsen for dem, efter at man i Forvejen har lagt Lønkat paa deres Sommerferiepenge.

Man maa forstaa, at det af disse Grunde